

> Retouradres Postbus 20350 2500 EJ Den Haag

Aan: Deelnemers Deskundigenoverleg Etikettering Levensmiddelen

Datum 1 augustus 2019

Betreft Verslag vergadering ROW/DEL op 26 juni 2019

**Directie Voeding,
Gezondheidsbescherming en
Preventie**

Regulier Overleg Warenwet

Bezoekadres:
Parnassusplein 5
2511VX Den Haag

T 070 340 79 11
F 070 340 55 54
www.rijksoverheid.nl

Inlichtingen bij
mw. T.E.J. de Haas
[_dienstpostbusROW@minvws.nl](mailto:dienstpostbusROW@minvws.nl)

www.row-minvws.nl

VERSLAG

Verslag van het **Deskundigenoverleg Etikettering Levensmiddelen** van het **Regulier Overleg Warenwet** op **maandag 26 juni 2019** in de **Apollozaal (B 04.45 VZ)** van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, Parnassusplein 5 te Den Haag.

Aanvang: 14:00 uur

Ons kenmerk
VGP / 1563357

Bijlagen
2

Uw brief

*Correspondentie uitsluitend
richten aan het retouradres met
vermelding van de datum en
het kenmerk van deze brief.*

AANWEZIGEN

voorzitter hr. L. van Nieuwland
secretariaat mw. T.E.J. de Haas
mw. W. Colijn (NBOV)
mw. H. Crielaard (CBL)
mw. A. Dalebout (Nebafa)
mw. Y. Dommels (FNLI)
hr. F. Egberts (VNV)
mw. N. Emmerik (min VWS)
mw. C. ter Haar (VBZ/FNLI)
hr. M. Den Hartog (Nepluvi)
hr. J. Hulleman (Jumbo)
hr. J. Kalkman (Nebafa)
hr. G. Koornneef (Coeliakie Ver.)
mw. K. Koppen (AKSV VNV)
Van der Linden (min LNV)
mw. M. Lugt (Lugt food Law)
mw. D. Luiten (NVD)
mw. B. Niemans (NZV)
mw. E. van Peij (NVB)
mw. N. Peracha (Proveg)
mw. P. Prent (Visfederatie)
mw. N. Quaedvlieg (Groentenfruihuis)
mw. M. van Ravenhorst (stichting Voedselallergie)
hr. J. Rijk (KNS)
hr. J. van der Rommerts (NMI)
hr. F. van Rooij (Profri)
hr. G. de Rooij (FNLI)
hr. R. Siteur (Ahold/CBL)
mw. I. Stoelhorst (min. VWS/VGP)

mw. J. de Stoppelaar (NVWA)
hr. L. Timmermans (VOCC)
hr. H. Uitslag (Consumentenbond)
mw. L. Veldhuis (Voedingscentrum)
mw. N. Vervaet (MVO)
mw. M. van Wegen (VOCC)
mw. A. Willems (Min VWS)
hr. P. Wolfs (FNLI)

AFMELDINGEN

mw. S. Geurts (NPN)
hr. M. de Graaf (Hoofdbedrijfschap Detailhandel)
hr. B. Mauritz (Neprofarm)

1. Voorstelronde en vaststelling agenda

De voorzitter opent de vergadering en heet iedereen welkom. Er volgt een korte voorstelronde. De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

2. Mededelingen

De secretaris vraagt deelnemers of zij bezwaar hebben tegen het opnemen van het overleg. Dit is niet het geval. De opname wordt na het maken van het verslag gewist.

Stoelhorst meldt dat naar aanleiding van het fipronil incident de commissie Sorgdrager in haar advies aangeeft dat het ministerie meer regie moet nemen bij interpretatiekwesities met betrekking tot voedselveiligheid. Zij moet hierbij in overleg met partijen tot geschikte oplossingen komen. Het kan voorkomen dat de minister een beslissing moet nemen. Deze nieuwe lijn betekent dat deze kwesities besproken gaan worden in de verschillende ROW overleggen.

3. Oude afspraken

De voorzitter legt uit dat een aantal afspraken die in het verleden gemaakt zijn in het ROW geëvalueerd moeten worden. In een vorig ROW is aan de deelnemers gevraagd hun bekende afspraken toe te sturen. In de agenda staan een aantal. NPN heeft via de e-mail al input gegeven op het terrein van voedingssupplementen. Crielaard herkent niet alle genoemde afspraken en vraagt of deze ook ergens gebundeld staan. Stoelhorst geeft aan dat de afspraken niet systematisch opgeslagen zijn. Soms staan ze in een brief of mail genoemd. Ook de NVWA heeft geen compleet overzicht van alle afspraken. Crielaard ziet op de lijst ook 'volkoren' staan en vraagt zich af of daar nu de oude of nieuwe afspraak mee bedoeld wordt. De Stoppelaar legt uit dat het niet om meel en brood gaat waarvoor een nieuw warenwetbesluit in de maak is maar om de toepassing van volkoren in andere producten dan brood. Colijn vult aan dat voor koek en dergelijke hele oude afspraken golden en dat deze zijn vernieuwd. De Rooij meldt dat de allergenenafpraak door FNLI en NVWA is opgezet, maar wil deze graag bij agendapunt 4 (allergenen) bespreken.

Verder worden er geen oude afspraken ingebracht en de voorzitter gaat over naar de afspraak over kwantitatieve ingrediënten declaratie (bijlage 1). Het ministerie stapt af van de oude afspraak en zal rechtstreeks de KWID-guideline van de Europese Commissie volgen. Van Peij geeft aan dat in de oude afspraak een afwijking van 10% toegestaan was, maar in de guideline geen percentage genoemd wordt. De Stoppelaar antwoordt dat bedrijven zelf goed moeten onderbouwen wat de tolerantie is.

4. Allergenen

De Voorzitter wijst op de informatie die rondgestuurd is (bijlage 2) en geeft het woord aan Stoelhorst voor een toelichting. Stoelhorst geeft aan dat het om twee punten gaat. Ten eerste de referentiewaarden. In 2017 zijn door BuRO van de NVWA referentiewaarden voor allergenen vastgesteld. Bij het aantreffen van de allergenen in hoeveelheden onder de referentiewaarde hoeven de betreffende partijen levensmiddelen niet uit de handel te worden gehaald. Deze waarden werden in 2017 door verschillende partijen als erg streng gezien. De afspraak was daarom om de referentiewaarden na een bepaalde periode te evalueren. De NVWA ziet nauwelijks meldingen binnenkomen waarbij de afgesproken referentiewaarden gehanteerd moeten te worden om te bepalen of partijen teruggehaald moeten worden. Met het oog hierop is er dus geen aanleiding om de referentiewaarden te heroverwegen. Stoelhorst hoort graag van het ROW hoe zij hier tegenaan kijken.

Van Ravenhorst geeft aan dat er bij fabrikanten verwarring heerst over de inzet en gebruik van referentiewaarden. Deze zijn niet Europees geharmoniseerd dus bedrijven die in meerdere landen actief zijn moeten met verschillende waarden werken. Ze zou hier graag verandering in zien. De Stoppelaar begrijpt dat deze verschillen vervelend zijn maar de NVWA opereert alleen reactief en er komt zelden een melding dus dit verschil brengt geen problemen met zich mee. Het aantal meldingen neemt wel toe, maar 95% hiervan gaat niet over het aantreffen van allergenen waarbij de referentiewaarde is overschreden maar over onjuiste etikettering door o.a. etiketverwisseling. Dit is een punt van zorg voor de NVWA dat ze graag in het ROW onder de aandacht wil brengen.

De voorzitter vraagt naar de discrepantie met het buitenland. De Stoppelaar erkent dat deze er is maar omdat de referentiewaarden nooit toegepast hoeven te worden geeft dit in de praktijk geen problemen. Zij voegt toe dat TNO nieuw onderzoek gedaan heeft en dit besproken heeft met BuRO. Wellicht dat met de uitkomsten daarvan op termijn Europese harmonisatie mogelijk is. Stoelhorst vertelt dat de Europese Commissie anderhalf jaar geleden een initiatief hiertoe genomen heeft. Er is een overleg geweest maar dit heeft geen vervolg gekregen. Van Ravenhorst vraagt zich af wat er in de tussentijd met het probleem van de verschillende interpretatie moet gebeuren. De Stoppelaar zegt dat er zeker naar gekeken wordt als er in de tussentijd veranderingen zijn.

De Rooij meent dat dit onderwerp te lang niet besproken is in het ROW. Hij geeft aan dat wanneer het onderwerp bekeken wordt vanuit handhavingperspectief, zoals de NVWA doet, er geen probleem is. Bedrijven willen echter voldoen aan wetgeving en zo veel mogelijk klanten kunnen bedienen. Hiertoe willen zij kunnen bewijzen dat hun product veilig is. De discussie moet daarom niet gevoerd worden vanuit de

referentiewaarden maar vanuit de 'kan bevatten' discussie. Het nu komt regelmatig voor dat bedrijven vanuit de risicoanalyses deze waarschuwing op de verpakking moeten zetten, terwijl het allergeen feitelijk niet in het product zit. Fabrikanten willen graag met bewijs kunnen aangeven dat hun product veilig is.

De Voorzitter gaat verder naar deel twee van dit agendapunt, de versleping van allergenen. FNLI en CBL hebben gevraagd om duidelijkheid over dit onderwerp en de vraag is nu of de toelichting in bijlage 2 deze duidelijkheid kan bieden. De Rooij is blij dat er nu over dit punt gediscussieerd kan worden maar niet met de gegeven antwoorden in bijlage 2. De NVWA spreekt over structurele versleping, maar vaak komt puntbesmetting voor. Is er dan sprake van structurele versleping? En moet voor de hele partij op het etiket het allergeen als ingrediënt vermeld worden terwijl het er waarschijnlijk niet in zit? Hij stelt voor om samen uit te werken wanneer er van structurele versleping gesproken moet worden. Crielaard geeft aan ook problemen te hebben met het standpunt dat bij structurele versleping het allergeen opgegeven moet worden als ingrediënt. Het CBL vindt dit vreemd, want er is geen sprake van een ingrediënt. Zij wil graag een onderbouwing van dit standpunt.

De Stoppelaar erkent dat structureel een lastig begrip is in deze context, er is geen definitie. Maar fabrikanten moeten hun productielijnen dusdanig schoonhouden dat er geen restanten van allergenen achterblijven. In de praktijk is het niet zo simpel maar de NVWA staat voor veiligheid en kruisbesmetting dient zo veel mogelijk voorkomen te worden. Wat betreft het vermelden als ingrediënt is het standpunt van de NVWA dat als de fabrikant weet dat het allergeen altijd in het ingrediënt of de grondstof zit, en ingrediënt of grondstof bewust is toegevoegd aan het product, het allergeen vermeld moet worden als ingrediënt. Dit standpunt geeft volgens Crielaard een nieuw probleem voor fabrikanten; stel dat een bak cashewnoten in 80-95% van de gevallen sporen van pinda bevat geeft dit verwarring bij consumenten als pinda als ingrediënt vermeld staat. De Rooij vat samen dat 'structureel' en 'kan bevatten' hier samenkomen. Wanneer wordt iets een ingrediënt, wanneer is het bewust aanwezig of zit het standaard in het product? Hier zijn geen waarden aan gekoppeld. Zo komt er standaard op elk etiket een hele lijst met 'kan bevatten' waarschuwingen, terwijl de waarden weliswaar structureel, maar toch zo laag zijn dat zij geen probleem vormen. Afgesproken wordt dat ministerie, NVWA en industrie nog eens in discussie zullen gaan over het begrip structurele versleping en over referentiewaarden.

Uitslag vraagt zich af wat er allemaal gebeurt om versleping en kruisbesmetting te voorkomen. Ook zou hij graag zien dat er verbeterplannen opgesteld en aan de NVWA voorgelegd worden om de toename in etiketteringsfouten te stuiten. De Stoppelaar en De Rooij steunen deze oproep. De Rooij nodigt Uitslag uit voor een bedrijfsbezoek om te kijken wat er allemaal gebeurt op het gebied van versleping en kruisbesmetting. De Stoppelaar benadrukt dat versleping en kruisbesmetting apart bezien moeten worden. Ook moedigt zij bedrijven aan goed naar hun grondstoffenleveranciers te kijken en hen aan te spreken op deze punten. Luiten informeert het ROW over een onderzoek van TNO en UMC Utrecht van vorig jaar waaruit bleek dat 200 patiënten een allergische reactie gehad hebben op producten waarop geen allergeen vermeld stond. In 30 procent

van de gevallen bleek het allergeen toch aanwezig in concentraties boven de referentiewaarde.

De Rooij vraagt of het mogelijk is om een prejudiciële uitspraak te vragen over het vraagstuk of een bestanddeel dat bewust aanwezig is in levensmiddelen vermeld moet worden als ingrediënt. Hij denkt niet dat dit klopt, en het zou dan ook voor contaminanten en pesticiden gelden.

Ravenhorst brengt nog een punt in, allergene stoffen als sulfiet en gewasbeschermingsmiddelen waarmee bijvoorbeeld aardbeien behandeld worden. Deze hoeven niet als ingrediënt vermeld te worden. Quaedvlieg benadrukt het belang van voorlichting voor consumenten. Losse groenten en fruit hebben geen ingrediëntenlijst. Ze pleit voor zinnige, veilige en werkbare referentiewaarden, en wil graag dat dit onderwerp prioriteit krijgt. Crielaard sluit zich hierbij aan.

Uitslag ziet graag dat er ook afspraken gemaakt worden over onjuiste etikettering en geeft aan geen belangstelling te hebben voor een bedrijfsbezoek. Dommels vraagt of er ook aandacht besteed wordt aan bedrijven die niet bij een branchevereniging aangesloten zijn. De Rooij wijst haar op Ketenborging.nl. Den Hartog geeft aan dat allergenenmanagement al aanzienlijk verbeterd is, mede door GS1, maar dat er nog steeds aan gewerkt moet worden. De voorzitter rondt dit onderwerp af. Afgesproken wordt dat het thema 'versleping van allergenen' nader wordt doorgesproken met de relevante betrokken partijen en dat dit onderwerp in een volgend ROW terugkomt. Voor de referentiewaarden worden de ontwikkelingen vanuit het onderzoek allereerst afgewacht.

5. Vermelding nettohoeveelheid

Voorzitter geeft aan dat het hier over drie punten gaat zoals toegelicht in bijlage 3 en stelt voor deze puntsgewijs te behandelen. De punten worden toegelicht door Rommerts van het NMI.

Wikkels, lollystokjes en satéprikkers. Deze mogen niet meegewogen worden voor het nettogewicht van een levensmiddel. Hierover is geen commentaar vanuit het ROW.

Wax kaaskorst

Deze telt momenteel wel mee voor het nettogewicht in Nederland. Volgens Rommerts is dit in andere lidstaten niet het geval. Omdat de wax niet bedoeld is om te eten wil Nederland de kaaskorst van wax ook niet meer mee tellen bij het nettogewicht. Wolfs is het niet eens met het voorstel, hij vindt dat er geen eenduidigheid is in de gebruikte begrippen. Hij stelt dat kaaskorst eetbare kaas is. Daaromheen kunnen nog een coating en eventuele wax zitten. Wax kan worden aangebracht om verdere rijping te voorkomen. Deze is volgens Wolfs voornamelijk bedoeld voor de export van kaas. Hij stelt dat het derhalve geen problemen oplevert in Nederland. Rommerts licht de historie van deze discussie toe. In 1992 is er in Nederland een gerechtelijke uitspraak geweest dat wikkels meegeteld moeten worden in het nettogewicht. Dit is later ook van toepassing verklaard op zaken als kaaswax en satéstokjes. Daartegenover staat de definitie van wat een verpakkingsmateriaal is van de Codex Alimentarius, die dus wikkels en dergelijke uitsluit van de bepaling van het nettogewicht. Alle andere Europese landen volgen deze definitie. Hier loopt Nederland dus uit de pas met de rest van Europa en dit creëert een ongelijk speelveld voor

verpakkingsbedrijven. De oplossing is om de internationaal geaccepteerde definitie te gebruiken. Deze zegt dat alles wat bedoeld is om over te blijven na consumptie een verpakkingsmateriaal is, behalve als het van nature aanwezig was, zoals een pit. Daarnaast kan naar de ingrediëntenlijst gekeken worden: als het hier niet op staat is het geen deel van het product en dus bedoeld om over te blijven na consumptie. In 2006 heeft NMI dit besproken met bedrijfsleven, maar vervolgens stelde NVWA dat satéstokjes toch onderdeel zijn van het product. Hij vat samen voor kaas dat als de wax niet bedoeld is om op te eten en niet op de ingrediëntenlijst voorkomt, deze niet meegewogen moet worden.

Niet-eetbare darm om worst

Rommerts licht toe dat het hier anders ligt, een niet-eetbare darm is geen verpakkingsmateriaal maar onderdeel van het product omdat dit zo in het Warenwetbesluit Vlees staat. Dit kan alleen veranderd worden door een herziening van het betreffende artikel (1(2)) in het Warenwetbesluit. NMI heeft een ander meetsysteem geïntroduceerd, met instemming van verpakkers, maar de NVWA heeft een ander standpunt ingenomen. Hier loopt de interpretatie van de NMI en de NVWA volgens Rommerts uiteen. NMI steunt het voorstel in bijlage 5 om nog eens goed te bekijken hoe de niet-eetbare darm moet worden gezien.

De Stoppelaar dankt Rommerts voor zijn toelichting. Zij geeft aan niet te weten of het NVWA standpunt over wikkels en stokjes een algemeen of individueel standpunt was. Het hele ROW kan zich vinden in de nieuwe afspraak (zoals beschreven in bijlage 3), dus deze zal vanaf nu beleid zijn. Er ontstaat een discussie over de wax/kaaskorst waarin de meningen uiteenlopen over wat precies de kaaskorst is. De voorzitter concludeert dat het ROW het onderling niet eens wordt. NMI en Consumentenbond steunen het nieuwe voorstel, FNLI niet. Hij stelt voor dat VWS hier mee aan de slag gaat.

Dan vraagt de voorzitter of er nog een discussie over het voorstel betreffende niet-eetbare darm nodig is. De Stoppelaar geeft aan dat de NVWA hier nog geen definitief standpunt over heeft ingenomen. Egberts stelt dat de vleessector zich aan de geldende wetgeving houdt. De Stoppelaar vraagt of Egberts kan leven met het voorstel dat eetbare en niet-eetbare vellen meetellen en plastic omhulsels bedoeld als etiket niet. Egberts gaat dit zijn achterban vragen. Hij geeft aan dat veel bedrijven af willen van natuurdarm vanwege problemen hiermee. Hij wil zeker de discussie aangaan. De voorzitter rond het agendapunt af, afgesproken wordt dat VWS en NVWA een voorstel voor de vaststelling van het nettogewicht van kaaskorsten en de niet-eetbare darm opstellen.

6. Etikettering vegetarische producten

Stoelhorst vertelt dat er in de Europese Commissie discussie geweest is over aan vlees verbonden naamgeving van vegetarische producten. Er is een amendement ingediend om de vermelding van vleesnamen niet toe te staan voor vegetarische vleesvervangers. Ook in de Tweede Kamer zijn vragen gesteld over dit onderwerp. Deze zijn door het ministerie in algemene zin beantwoord, de strekking is dat consumenten niet misleid mogen worden. Het ministerie gaat het nu nader bestuderen en heeft toegezegd de interpretatie nader te duiden. Ze wil graag inbreng van het ROW.

Egberts licht het standpunt van de vleeswarenindustrie toe. Zij conformeren zich met het standpunt van de EU. Als in de productnaam de naam van een species vermeld wordt (vleesgerelateerde benamingen), dan moet deze species ook in het product verwerkt zijn. Anders is er sprake van misleiding. Vormgerelateerde benamingen kunnen nog eens bekeken worden. Wel vindt de vleeswarenindustrie dat het aanpassen van productnamen (zoals gehackt) niet mag.

Peracha geeft aan dat de vegetarische sector gesproken heeft met vlees- en zuivelproducenten. Als de vergelijkbare vleesbenamingen gebruikt worden kan een het vegetarische product beter vergeleken worden met het vlees dat het vervangt. Producenten zoals Mora staan hier ook achter. Peracha denkt dat dit standpunt breed gedragen wordt. Egberts is het hier niet mee eens. Hij stelt dat de vegetarische sector creatief moet zijn en met andere benamingen moet komen. Dommels geeft aan het standpunt van Peracha te steunen. Ze voert hierbij aan dat er nog nooit iemand door een vleesgerelateerde benaming per ongeluk een vegetarisch product heeft gekocht. De Rooij wijst op de artikel 7 van de verordening voor voedselinformatie voor consumenten ((EU) 1169/2011), hij vraagt zich af of op grond van dit artikel vleesgerelateerde benamingen toegestaan zijn. Deze zijn misleidend. Wolfs vraagt zich af of deze discussie ook opgaat voor zuivelproductbenamingen. Dit zijn beschermde benamingen. Ter Haar stelt dat de discussie alleen op misleiding gevoerd moet worden en dat duurzaamheid hier los van staat. Uitslag wil graag dat de discussie meer vanuit het consumentenperspectief gevoerd wordt. Bij de Consumentenbond komt zelden een signaal binnen dat consumenten deze benamingen misleidend vinden. Vragen over misleiding betreffen meestal lokingrediënten. Dommels is blij dat er weinig klachten zijn. Ze geeft aan dat dit een discussie is die internationaal speelt en wil graag dat een mogelijke oplossing ook internationaal afgestemd wordt. De voorzitter sluit dit onderwerp. VWS zal dit onderwerp voorleggen aan de minister en met een nadere duiding van de toegestane benamingen van vegetarische producten komen.

7. Webdossier NVWA

De voorzitter geeft het woord aan Lugt voor een toelichting. Lugt vertelt dat zij voor de NVWA een webdossier over etikettering geschreven heeft. Hierin is per onderwerp alle wet- en regelgeving op een rij gezet. Over sommige thema's is nog discussie, zoals vegetarische producten of pictorials. Deze worden binnenkort afgerond. Uiteindelijk zal het hele dossier op de website van de NVWA gepubliceerd worden. Omdat dit nog even duurt heeft ze de onderwerpen al met VWS en de betrokken sectoren besproken. Ze stelt nu voor om in het najaar een ROW/DEL te organiseren waarin zij alle nieuwe regelgeving en standpunten kan toelichten. Op sommige standpunten zal ook nog ruimte voor discussie zijn.

Koppen vraagt of er in het ROW commentaar gegeven kan worden. De Stoppelaar geeft aan dat dit op enkele punten mogelijk is. Prent vraagt of het dossier dan tevoren rondgestuurd kan worden. De Stoppelaar streeft ernaar dit nog voor de zomervakantie te doen. Er kan dan tijdens het ROW op twee punten feedback gegeven worden: ten eerste de vorm, kan er zo goed mee gewerkt worden? En ten tweede inhoudelijk op een aantal specifieke punten die de NVWA aan zal geven. Uitslag wil graag weten wat de doelgroep van de ROW consultatie is. Dit zijn alle leden van het ROW/DEL. Egberts geeft aan teleurgesteld te zijn in de procedure rondom

het webdossier additieven. Hier kon tevoren niet inhoudelijk over meegepraat worden door stakeholders. Hij constateert dat dit voor etikettering anders zal gaan en geeft aan inhoudelijk graag zo neutraal mogelijk taalgebruik te zien en liever geen erg controversiële onderwerpen. Hierbij verwijst hij naar de rechtszaak die loopt over het additieven webdossier. Ter Haar wil graag weten of de webdossiers periodiek aangepast worden aan veranderingen in wetgeving en nieuwe jurisprudentie. De Stoppelaar is zich bewust van de noodzaak voor beheer en geeft aan dat hier waarschijnlijk iemand voor ingehuurd wordt. De Rooij ziet mogelijke problemen wanneer in de Commissiewerkgroep Voedselinformatie voor Consumenten (FIC) zaken besproken worden die van invloed zijn op dit dossier. Ook wil hij graag weten of het in het Engels uit zal komen. De Stoppelaar geeft aan dat het in de toekomst wellicht vertaald wordt. De voorzitter sluit dit punt af. In het najaar zal een ROW worden georganiseerd, waarin het webdossier zal worden toegelicht.

8. Evaluatie actieplan etikettering van levensmiddelen

Stoelhorst vertelt dat dit actieplan in 2016 is opgesteld door minister Schippers, naar aanleiding van de telkens terugkerende discussie in de Tweede Kamer over misleidende etikettering. Vorig jaar heeft minister Bruins toegezegd het actieplan te evalueren en nieuwe acties op te stellen. Stoelhorst geeft aan dat gezien de discussie over dit onderwerp de nieuwe acties zich vooral moeten richten op misleidende etikettering, zoals het gebruik van lokingrediënten. Stoelhorst geeft aan met een aantal partijen de mogelijke acties op dit punt te willen doorspreken, dit kan uiteenlopen van het vaststellen van wetgeving (zoals het nu aan te passen warenwetbesluit meel en brood) of afspraken om de vermelding op etiketten te verhelderen en zo misleiding te voorkomen. De uitkomst en afspraken die hierover worden gemaakt met FNLI, CBL en de Consumentenbond zullen in een volgend ROW/DEL worden voorgelegd.

9. Voedselkeuzelogo

Stoelhorst informeert het ROW over de stand van zaken met betrekking tot het nieuwe voedselkeuzelogo. Dit moet in 2020 ingevoerd worden om het Vinkje te vervangen. Het nieuwe logo moet breed gedragen, begrijpelijk voor consumenten, in lijn met de schijf van vijf en Europees geharmoniseerd zijn. Er is al veel overlegd met diverse partijen. Er worden drie logo's in kaart gebracht, Nutriscore, Keyhole en het VK-traffic light systeem. Komende maand start een kwalitatief en kwantitatief consumentenonderzoek, uitgevoerd door Motivaction. Daarnaast wordt er met veel stakeholders overlegd. In het najaar zal er een definitieve keuze gemaakt worden. Uitslag spreekt zijn waardering uit over de regie en aanpak van VWS.

10. Rondvraag

Van Peij vraagt of de reacties op de consultatie van het Warenwetbesluit Meel en brood worden gedeeld. Deze worden met het verslag van deze vergadering meegezonden.

Van Ravenhorst wil graag weten wat er nu precies is afgesproken over de referentiewaarden. De Stoppelaar antwoordt dat de NVWA zodra zij nieuwe informatie heeft zal kijken of er grond is om het gesprek aan te gaan of de waarden te herzien. Ravenhorst wil graag een update tijdens een volgend ROW/DEL. Stoelhorst geeft aan dat dit afhangt van de prioritering van de agenda en het al dan niet aanwezig zijn van nieuwe gegevens. De Rooij ziet

het dan graag losgekoppeld van de discussie over wat structurele versleping is.

De voorzitter dankt alle aanwezigen en sluit de vergadering om 16:00.